

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:

celo leto	K 24—
pol leta	12—
četrt leta	6—
na mesec	2—

v upravnishvu prejeman:

celo leto	K 22—
pol leta	11—
četrt leta	5-50
na mesec	1-90

Izjava vsak dan svojer izvzemati nedelje in praznike.

inzerati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 14 vin, za dvakrat po 12 vin, za trikrat ali večkrat po 10 vin. Parte in zahvala vrsta 16 vin. Poslano vrsta 20 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.

Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posredna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:		za Nemčijo:	
celo leto	K 25—	celo leto	K 30—
pol leta	13—		
četrt leta	6-50	za Ameriko in vse druge dežele:	
na mesec	2-30	celo leto	K 35—

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znakma.

Upravištvu (spodaj, dvorišče levo), Knaflcova ulica: št. 5 telefon št. 85

Slovanske slavnosti v Pragi.

(Posebno poročilo „Slovenskega Naroda“.)

(Razpoloženje v Pragi. — Sprejemanje gostov. — Slovenci — zmagovalci! — Tisoč in ena noč. — Vseslovanski časnikarski šod. — Izzivanje germanskih mladcev.)

Praga, 29. junija.

Kdo presteje narode in tisoče, ki se zbirajo v teh velikih praznikih slovske ideje v Pragi? Kdo izmeri navdušenje, ki se širi po praških ulicah, kakor tisočeri odmevi vsega slovanskega sveta, čigar oči so obrnjene na kraljevsko mesto, kjer triumfira misel Függerjeva in Tyrševa — misel slovanska.

Neopisni so ti dnevi. Vedno znova se razlega jasot po ulicah, ki so zarite v ponosne barve slovanskih narodov, okrašene z zelenjem in cvetjem in po katerih se od ranega jutra do poznega večera giblje peštr množica občudujoč in občudovana. Rdeče srajce nešteti Sokolov iz daljnega slovanskega severa in juga, iz domačih čeških dežel in bratskih slovanskih zemljah dajejo barvo tej gneči, ki se ti zdi neskončna. Ves svet gleda na matično Prago, v kateri vstaja znova strarohelenska krasota Olimpijad, kjer zastopniki vseh kulturnih narodov slavijo te dni s slovanskim Sokolstvom. Voditelji in častni funkcionarji metropol kulturnega življenja so prispeili, da povzdignejo slavnostni značaj tega slavlja in da se — učijo.

„Pridi, Slovenec, se les učiti!“ vzklikamo brez razločka vsi Slovenci, ki smo prihiteli semkaj.

To narodno navdušenje, ta narodna energija, ki ustvarja čudesa, ta narodni samoponos in ta nepremagljiva volja do samoudejstvovanja, ki predstavlja gore, ta zadržljiva joča vztrajnost, kje je najti te čednosti v toliki meri na svetu, kakor tu na zemlji češki?

V Pragi počiva že teden dni vse delo, po ulicah pa valovi stotisočglava množica, da posipa s cvetkami triumfalno pot, po kateri stopajo slovanski in drugi gostje v zlato slovansko Prago, in da kliče tem gostom novodobno hosiano — sokolski »na zdar«.

Žgoče pripeka solnce z neba, tlak je kakor razbeljen, tisočglava

množica pa stoji mirno in vdano v pekočem solncu in potrpljivo čaka ure in ure, da priso napovedani gostje. A v tej množici so vsi sloji — od najvišjega odličnjaka pa doli do zadnjega reveža. In ko se najavi prihod gostov, se zgane tisočglava množica, za hip nastane tihota, potem pa zaorijo navdušeni »na zdar« klici, da se treše ozračje in da se lomijo oblaki.

Na mah je narejen spalir in v tem spalirju stopajo ali se vozijo gostje iki stari rimski triumfatorji. Z okenj in balkanov jim mahajo v podraz z robci, mladenke in gospe pa sipajo nanje cvetke.

Mnogo lepih, sijajnih sprejemov smo že videli, toda tako sprejemati, kakor to umejo Čehi, tega ne zna nobeden drugi narod na svetu!

Kako so bili sprejeti zlasti Slovenci, Srbi, Hrvati in Francozi, to se mora videti, opisati tega pa ni mogoče!

Pred vsem je opaziti, da odlikujejo Čehi posebno nas male Slovence.

Župana ljubljanskega dr. Ivana Tavčarja je prišel osebno sprejeti sam župan dr. Karel Groš, dočim so druge odličnjake sprejemali podžupan in drugi občinski odborniki. Prihod ljubljanske deputacije je bil najavljen v petek ob polu 3. popoldne. Že ob 2. so bili zasedeni vsi dohodi h kolodvoru od velikanske množice, ja dasi je bil vstop na peron prepovedan, vendar je bilo tam na tisoče ljudi. Tričetrt ure je imel vlak zamude, toda občinstvo na peronu in zunaj na žgočem solncu je vztrajalo, dokler ni končno prisopihal vlak. Takrat pa so zaorili navdušeni in pozdravni klici in množica je mahoma obkolila ljubljansko deputacijo.

Čim pa je jel govoriti župan dr. Groš, je zavladala tišina, da se je moglo vsako njegovo besedo razločno razumeti. In ko je župan končal svoj pozdravni govor, izražajoč dobrodoščilo glavi slovanske Ljubljane, reprezentantu naroda slovanskega, so zopet zadoneli gromki klici: »Na zdar! Slava Slovincem, slava slovanski beli Ljubljani!«

Potem pa je nastal zopet mir, ko je na pozdrav odgovarjal župan ljubljanski dr. Tavčar.

»Z radostnim srcem smo prihiteli Slovenci semkaj,« je rekel govornik med drugim, »da sepoklonimo

spomenu moža, ki ga prišteva bratski narod češki med svoje velikane, upravičeno pa si laste kot členi velike slovanske obitelji pravico tudi vsi ostali Slovani, — Franciška Palackega. Tem raje pa smo se Slovenci napotili v naročje zlate matke Prage, ker vežejo narod slovanski tisočere vezi s severnimi brati Čehi. Prihajamo na praška tla, toli proslavljena v zgodovini kot učenci k svojem učitelju, saj so nam bili Čehi od nekdanjih učiteljev, vzgojiteljev in vzorniki na vseh poljih narodnega dela. Ljubezni do svoje domovine, vztrajnega dela za narodne ideale, narodnega samoponosa in narodne značajnosti, vsega tega smo se naučili pri svojih vzgojiteljih Čehih. Zato se ni čuditi, ako prihaja vsak Slovenec v Prago s čustvi globoke hvalečnosti in iskrenega spoštovanja do tistih, ki so z dejansko podjuro, z vzgledi in nauki podpirali in pospeševali razvoj in napredek slovanskega naroda.«

Dr. Tavčar je končal svoj govor z zahvalo za presrčni sprejem in s klici: »Naj živi bratski narod češki!«

Ko je ljubljanska deputacija zapuščala kolodvor, so priridili jugoslovanski dijaki, na čelu jim akademično društvo »Ilirija«, navdušene ovacije.

Poleg župana in podžupana dr. Karla Trillerja, zastopata ljubljansko mesto še občinska odbornika notar Aleksander Hudovernik in inženir Ignacij Štembov.

Deputacija je gost praškega mesta.

Včeraj se je vršila tekma za prvenstvo v »Zvezi slovanskih sokolskih društev«.

Vnaprej je vladalo za to tekmo največje zanimanje, ker se je vedelo, da bo to pot za prvenstvo med Čehi in Slovenci liuta borba, imena, kakor Vidmar, Fux in drugi so vzbujala v Slovencih najlepše nade, vendar pa v resnici ni nihče mislil na to, da bi se slovanskim tekmovalcem že to pot posrečilo, priboriti si palmo prvenstva nad Čehi.

Taborišče Slovencev je v hotelu »Adria« na Vaclavskem namesti.

Tu sem so prihajale vesti s telovadišča na Letni.

Vse te vesti so bile ugodne in so budile najlepše upe za končni uspeh. Vseposodi je zavladalo med Sloven-

ci najradostnejše razpoloženje, ki je dospelo do vrhunca, ko je ob 12. došlo poročilo, da obvladuje Vidmar vse ostale tekmovalce za 3 in še več točk.

Toda kmalu je nastala depresija, ker so prihajale vesti, da je zmaga malodane izključena.

Ob 5. popoldne, so pravili, da bo znan izid tekme. Pa potekale so ure, a vesti ni bilo nobene. Šest, sedem je že odbila ura, a še vedno nič. Že ob 5. je Riko Fux hitel na tekmovališče, da bi prinesel zanesljive vesti. Toda, ni ga bilo nazaj. Povsodi napeto pričakovanje. Malodušnost se je že lotevala vseh.

Nakrat ob pol 8. je prihitel brat Smertnik s telovadišča. Obraz mu je kar žarel, da mu je bilo z njega že oddaleč čitati veselo vest: »Slovenci smo zmagovalci!«

Ne šumno, marveč tiho, a tem globlje čuteno veselje je zavladalo med Slovenci. Molče so si stiskali roke in kjerkoli je Slovenec srečal Slovence, povsod se je razpravljalo samo o tem nepričakovano velikem uspehu. »Narodni Listy« pišejo o tekmi to - le:

»Tekma za prvenstvo je trajala še vse popoldne in se je končala šele okrog 7. zvečer. Že v dopoldanskih urah se je razglašalo ime Slovence Vidmarja, brata znanega šahista, kot enega najodličnejših borcev za prvenstvo čast.

Tekma se je končno razvila v boj Slovencev Vidmarja in Fuxa in Čeha Svatopolka Svobode. Ko so bile vaje na orodjih končane, je imel Vidmar tri točke nad vsemi. Čehi pa so še stavili svoje nade na proste vaje, v katerih se po skušnjah turinskih Slovencev ne morejo kosati z nami.

Toda to pot smo se vračunali. Slovincem, ki delujejo z mladeniškim žarom in navdušenjem, se je posrečilo v kratki dobi, ki je prešla od Turina, izjednačiti propad, ki je nas delil od njih. Vidmar in Fux, zlasti pa Vidmar, ni imel tudi pri prostih vajah niti enega trenutka ohlapnosti, ki bi Svobodi podal zmožnost, da bi si pridobil nazaj to, kar je preje izgubil. Od tekme do tekme je naraščala napetost. Ali bo Svoboda strmoglavil svojega nasprotnika, ali bo uspel njegov naskok? Svoboda je končal srečno, priborivši si polno število točk v plezanju in teku. Vidmar, ki je prav na svobodno sestavo prostih

vaj polagal največjo važnost, je dosegel v plezanju odlično vseh 10 točk. Započel se je tek. Ali se mu posreči doseči tudi v teku polno število točk in s tem tudi zmago? Toda ta zagoreli 21letni mladenič, ki je z usmevom na ustnicah stopal od tekme do tekme, ne pozna nobenega odnehanja. Njegov krepak organizem je sposoben za vsak odpor. Preteklet je 100 metrov v 11 $\frac{1}{2}$ sekund, dosegel 10 točk in si s tem pridobil prvenstvo »Zveze slovanskega Sokolstva«, porazivši Svatopolka Svobodo za 3 točke in priborivši si od 230 možnih točk 220 $\frac{1}{2}$. Svoboda ima 217-5 točke na 3. mestu pa je Vidmarjev tovariš Fux z 216 točkami.

Vidmar je preteklet cilj ter hite naravnost v naročje svojih rojako v, ki so mu navdušeno čestitali. Brat Erben, ves očaran od tega divnega borce, ga je pritisnil na prsi in ga jel poljubovati ter objemati. Krase in hip in navdušujoč, da je poslednji člen v verigi naporenega dela slovanskega Sokolstva in posledica energičnega napora hrabrega boritelja, ki je v svoji telovadni dovršeni, učenec onih, ki jih je sedaj požel. Tekma hoče imeti prvega, drugega, tretjega. In ima jih! Toda v resnici ni razločka med njimi, ki doseže 220 točk in tistim, ki jih izvojuje samo 217 in 216. Vsi zaslužujejo največjo pohvalo in priznanje, toda vamec zmage ima krasiti senice enega samega!

Tako »Narodni Listy«. V istem smislu pišejo tudi drugi časniki. Slovenci pa se razvijetega srca v tem slovesnem trenutku hvaležno spominjamo, da je ta uspeh sad mnogoletnega truda in požrtvovalnega dela praroditelja Sokolstva dr. Viktorja Murnika.

Zvečer je bila ljudska slavnost na Žofinu, na otoku, ki ga tvori reka Vltava. Ves otok je žarel v tisoč in tiso, da, stotisoč električnih, najraznobarvnih lučkah. Belo-modro-rdeča barva je povsodi preobladovala. Že sam na sebi diven park na Žofinu, se je zdel kakor čaroben vrt iz Tisoe in ene noči.

V bajeem tem vrtu pa je valovala ogromna, peštr množica, govoreča vse jezike slovanske lipe.

Ne par tisoč, par stotisoč ljudi se je gnetlo tu, da je bila semtertja že res smrtno nevarna gneča. Mimo »Narodnega Divadla« je bilo posam-

LISTEK.

Lepi striček.

(Bel - Ami.)

Francoski spisal Guy de Maupassant. — Prevel Oton Župančič.

Drugi del.

(Dalje.)

Madelena je govorila: »Pred vsem ga ne pozabi prašati, ali ima general Belloncle nalog za Oran, kakor se je govorilo. To bi imelo velik pomen.«

Georges je nervozno odgovoril: »Saj vem prav tako dobro, kakor ti, kaj naj storim. Pojdi se solit s tem večnim premlevanjem.«

Zavrnila ga je mirno: »Dragi moj, vselej pozabiš polovico tega, kar ti naročim za ministra.«

Zagodrnjal je: »Mi že preseda, ta tvoj minister navsezadnje. Ta čepc.«

Rekla je pokojno: »Je prav toliko tvoj minister, kolikor moj. Tebi pač več koristi nego-li meni.«

Obrnil se je bil napol proti nji in se je zasmeljal:

»Pardon, dvori mi pa le ne.«

Izjavila je počasi: »Sicer meni tudi ne; ampak srečo nama kuje.«

Bil je tiho, potem pa za hip, dva:

»Da mi je izbirati med tvojimi častilci, bi mi bil tisti stari slamoglavec de Vaudrec vendarle še ljubši. Kaj pa je pravzaprav z njim? Se osem dni ga nisem videl.«

Odgovorila je, ne da bi se razburjala: »Bolan je, pisal mi je, da leži, ker ga je stisnil protin. Lahko se oglasiš pri njem. Veš, da te ima jako rad, in veselilo bi ga.«

Georges je odgovoril: »Da, gotovo, popoldan stopim tja.«

Opravil se je bil, in s klobukom na glavi je gledal, ali ni česa pozabil. Ker ni ničesar našel, je stopil k postelji ter poljubil svojo ženo na čelo: »Na svidenje, draga moja, pred sedmo uro me gotovo ne bo domov.«

In odšel je. Gospod Laroche-Mathieu ga je pričakoval, zakaj tisti dan je zajtrkoval že ob desetih, ker se je imel sestati ministrski svet popoldne še pred otvoritvijo parlamenta.

Komaj sta bila za mizo, sama z ministrovim zasebnim tajnikom, zakaj gospa Laroche - Mathieu ni marala premeniti svoje navadne obedne ure, je začel Du Roy govoriti o svojem članku; razkladal je njega osnovo po bilježkah, ki si jih je bil načelkal na vizitke; in ko je končal: »Ali bi bilo treba po vašem kaj predrugačiti, gospod minister?«

»Prav malo, prijatelj moj. Mogoče maroško zadevo malo preveč poudarjate. Le govorite o ekspediciji, kakor da bi se morala napraviti, a

namigniti je treba, da vsakdo lahko razume, da se ne bo izvršila, in da vi sami vanjo nikakor ne verjamete. Občinstvo naj čita med vrsticami, da se pač ne bomo zapeli v to pustolovščino.«

»Prav. Razumem vas, in gledal bom, da bodo tudi mene razumeli. Žena mi je naročila, naj vas glede tega prašam, ali bo poslan general Belloncle v Oran. Po vsem tem, kar ste mi pravkar povedali, sklepam, da ne.«

Državnik je odgovoril: »Ne.«

Potem so govorili o bodočem zasedanju. Laroche - Mathieu je začel govoranciti, pripravljaje učinkovite fraze, s katerimi bo obsul par ur pozneje svoje kolege. Zamahoval je z desnico; dvigal v zrak sedaj vilice, sedaj nož, sedaj založaj kruha; nobenega ni gledal, nego se je obračal proti nevidni skupščini in bruhal iz sebe svojo osladno zgovornost, zgovornost čednega, lepo počesane-ga pobiča. Prav kratki zavijani brki so se mu vili nad ustnicami, kakor dvojke škorpionovih repov, in lasje, namazani z briljantino, s prečo na sredi, so se mu krožili na sencih v dva pramena, prav po okusu provincijalnega gizdavca. Malo predebel je bil, malo zabuhel, čeprav mlad; trebul mu je napenjal telovnik. Zasebni tajnik je mirnodušno jedel in pil, brez dvoma že vajen takih besednih povodnj; ali Du Roy, ki za je grizla v srcu ljubosumnost na njegove uspehe, si je mislil: »Beži,

beži, čeljust! Kakšne zabite buče, ti politiki!«

In primerjaje svojo vrednost z jezikavo veljavo tega ministra, si je dejal: »Strela, samo stotisoč frankov, da bi se prigrisil za poslanca v svoji lepi rouenski domovini, pa bi prekanil svoje vrle zvite in neokretne Normance vkljub njihovi trdokorni pretkanosti; kakšen državnik bi bil, poleg teh neprevdih pavlih!«

Vse do kave je gospod Laroche-Mathieu besedoval; potem, ko je videl, da je že pozno, je pozvonil, da mu pripravijo voz ter je prožil žurnalistu roko:

»Torej, velja, prijatelj moj?«

»Popolnoma, gospod minister, zanesite se name.«

In Du Roy je šel prav zložno proti uredništvu, da bi začel svoj članek, zakaj do štirih ni imel nika-kega opravila. Ob štirih je moral v rue de Constantinople, h gospe de Marelle, ki je prihajala tja redno po dvakrat na teden, v ponedeljek in petek.

A ko je stopil v uredništvo, so mu izročili brzojavko; bila je od gospe Walterjeve, in to-le je bilo napisano:

»Danes moram na vsak način s teboj govoriti. Važna, zelo važna stvar. Počakaj me ob dveh, rue de Constantinople. Veliko uslugo ti utegnem storiti.«

Do smrti tvoja

Virginia.

Zaklel je: »Prokleta, kakšen klop!« — In obšla ga je tako zla volja, da je pri tej priči zopet odšel, preveč razjarjen, da bi utegnil delati.

Že šest tednov je izkušal pretrgati to razmerje, a ni se mu posrečilo omajati njenega trdovratnega nagnenja.

Po tistem dnevu, ko se mu je udala, jo je prijel hudo kesanje, in pri treh naslednjih sestankih je svojega ljubčka od milega boga zmerjala in preklinjala. Ti nastopi so mu presedali, in ker se je te zrele ženske in njene dramatične vloge že naveličal, se je kar kratkomalo zalezal in je upal, da se zapletek na ta način reši. Tedaj pa se je ona zdvojena obesila nanj, vrgla se je v to ljubezen, kakor se vrže obupanec s kameonom na vratu v reko. Zopet se je dal ujeti — iz slabosti, iz ustrežnosti, iz ozirov; in ovila ga je z nebrzdano, utrudljivo strastjo, preganjala ga s svojo zaljubljenostjo.

Vsak dan ga je hotela videti, vsak hip ga je klicala z brzojavkami na nagle sestanke na cestnem oglu, v kaki trgovini ali na javnem vrtu.

In neprestano mu je ponavljala z vedno istimi besedami, da ga ljubi in obožuje, in pri slovesu mu je pri-sezala, da je »vsa srečna, ker ga je videla.«

(Dalje prihodnjik.)

niku jedva mogoče, da se je mogel preriti skozi množico do Žofinskega ostrova.

A kljub temu velikanskemu navalu, tej nepregledni tisočglavi množici, je povsod vladal najvzorniji mir in red in prav nikjer ni bilo opaziti niti enega redarja.

Povsem naravno, da je bil Žofin tudi za Slovence privlačna moč.

Ne omenjam Sokolov, marveč navajam tu rojake, ki so prihili iz vseh delov slovenske domovine. Iz Ljubljane, iz Gorenjske, Notranjske in Dolenjske, iz tužne Koroške, zelezne Stajerske, iz junaškega Trsta in Istre, ter solnčne Goriške.

Vsi ti so si dali tu rendezvous.

In zveneli so kozarci in praznili so se bokali zlatega češkega jemenovega soka v proslavo priborjenega slovenskega prvenstva v kolu slovenskih sokolskih druženj. Vmes pa je donela pesem slovenska, da sta odmevala Petfin in Hradčany.

Povsod pa, kjer so nastopili slovenski pevci, povsod je zastal promet in ljudstvo je očarano poslušalo slovensko pesem. Ali je moč slovenske pesmi tako velika, ali je tako velika samo ljubezen Čehov do slovenskega naroda?

Ko je zahretil polnoč in zvoniku Sv. Nikolaja, so svečanostno zadoneli akordi slovenske himne »Slovenec sem«. Občinstvo je bilo kakor elektrizirano in ni hotelo biti konca najhujšim ovacijam. Slovenski pevci bi menda lahko peli do pozne jutra, pa bi občinstvo se še vedno ne naveličalo jih poslušati...

Kongres slovenskih časnikarjev se je danes končal.

Za predsednika »Vseslovenske časnikarske zveze« je bil zopet izvoljen zaslužni starina Josip Hočevar, za tajnika pa mesto odstopil vsa, neumorno delavna Jana Hecreeta kolega Vavrinek.

Koncem kongresa je urednik R. Pustoslemšek opozoril slovenske časnikarje na obupno borbo, ki jo borijo Slovenci na Koroškem ter jih zanimalo, kaj se znanostno in literarno na Koroškem. Zlasti pa češki žurnalisti, so ljubili svojo dejansko podporo in pomoč.

Mesto prihodnjega kongresa se ni določilo, marveč se je odobro prepustilo, naj po svojem preudarku odloči za Split, Cetinje ali Moskvo.

Danes je na ulicah na sto in sto tisoče ljudi. Promet na ulicah je tako velik, da je skoro nemogoče priti z ene strani ulice na drugo, na trotoarju pa mora človek naravnost spretno krmari, ako hoče brez kake kolizije priti do svojega cilja.

Ton dajejo ulicam rdeča sokolska srajca, češka dvobojna in slovenska tricolora. Med tisočimi ljudmi je morda eden, ki nima sokolskega ali kakšnega drugega narodnega znaka.

Človek bi torej mislil, da se bodo Germani in razni germančki lepo mirno zadržali in opustili vsako izjavljanje. Kaj še!

Danes ob 11. dopoldne, ko je bilo pa priklopih toliko ljudstva, da človek dejansko res ni mogel naprej, so se nemški zeleni mladiči — buršaki pripodili iz kazine ter v vrstah po dva priredili — »bumele na Priklopih. Tendence je bila čisto jasna, to da kljub temu se nihče ni niti ozrl na te provokatorje, dase je pač marsikateri srbela dlan, da bi jim pokazal, kaj se pravi izzivati v češki, slovenski Pragi!

Sicer pa neprestano tudi drugod straše buršaki s svojimi neokusnimi čepicami in vsenemškimi trakovi. — Toda, kakor vselej, se jim tudi v bodoče ne bo ničesar zgodilo. Kaj pravzaprav hočejo ti pobalini, bo razvidno iz dejstva, da so že v četrtek poslali v nemške liste na Dunaj vest, da Sokoli napadajo uboga, nedolžna Jagnjeta — buršake.

Seveda na stvari ni bilo niti pičice resnice. Korespondenčni urad se je obrnil glede one stvari na praško namestništvo in na državno policijsko ravnanje, a tu kakor tam je izvedel, da ne vedo prav ničesar o kakšnem konfliktu med Sokoli in buršaki. Sokoli si pač nečejo umazati svojih rok...

Nikdo ne more odoliti velikanskemu vtisku teh slavnostnih dni. In najkласičnejši dokaz razpoloženju, ki vlada v Pragi, na Češkem sploh, je uvodnik »Prava Lidu«, glavnega glasila čeških socijalnih demokratov, ki so še l. 1897. prepovedali svojim pristajšem vstop v sokolska društva. Zdaj pa piše socijalno - demokratično glasilo:

»Ob sokolskem zletu se vrše prekrasne narodne manifestacije ter zaeno dokazi slovenske vzajemnosti. Ko gledamo na mogočni razvoj sokolske ideje, ko vidimo navdušenje naroda, imamo le eno željo: Naj nam bo rdeča srajca sokolska stalni opomin na želje in stremjenja, ki so vodila sokolsko idejo. Praproci plapolajo, navdušenje žari v očeh, tisoči korakajo po ulicah z rdečo sokolsko srajco, kličemo jim: Geslo moza mora le biti, geslo njegovo mora le biti: Enakost, bratstvo in svoboda, ta narodna ideja, ki je vodila Tyrša in Fugnerja.«

V soboto so se začele že ob 6. zjutraj glavne predvaje za tekmo »Zveze slovenskega Sokolstva«. Popoldne so telovadile Rusinje, ameriške žene in moške. Med telovadbo ameriških žen in moških so nastopili francoski gimnasti s prostimi vajami v petih oddelkih. Nastopilo je tudi šest ameriških Slovkov in narodni noši s svojimi dolgimi sekirami.

Nato so se začele proste vaje. Telovadilo je 11.340 Sokolov. Vodil jih je dr. Vaníček, načelnik »Zveze slovenskega Sokolstva«. Za temi je telovadilo 5600 Sokolice tudi pod vodstvom dr. Vaníčka. Vse te predvaje so se vzorno izvršile. Po prostih vajah Sokolice so bile skupne vaje žup »Zveze slovenskega Sokolstva« in vaje jezdskih oddelkov. Največje zanimanje so vzbujali Slovenci, ki so imeli v svoji sredi zmagovalca Vidmarja. Konec vaj je bil naznanjen ob pol 8. s strelom.

Tem vajam je prisostvovala ogromna množica gledalcev. Med temi so bili ces. namestnik knez Thun, najvišji maršal knez Lobkovic, minister za javna dela O. Trnka, naučni minister vitez Hussarek, župan dr. Groš, poslanec dr. Kramář in drugi.

Iz Pariza poročajo, da je dobil načelnik »Zveze slovenskega Sokolstva« dr. Henrik Vaníček viteški križ častne legije.

V soboto dopoldne ob 8. so zastopniki Sokolstva obiskali grobova dr. Miroslava Tyrša in Jindřicha Fugnerja.

Na pokopališču so najprvo zapeli pevci praškega Sokola Smetanovo »Věno«, nakar je govoril prof. dr. Car Lazar o zaslugah Fugnerja in Tyrša. Nadalje so govorili in položili na grob vence s trobojnico: S m r t -

nik za Slovence, Antonov za Bolgare, Cazalet za francoske gimnaste, Sultan Grim girej za Russe, Sully za Angleže, Todorovič za Srbe, Bohuš Hák za ameriške Sokole, Rusin dr. Vološin, Batka, dr. Janeček za Hrvatine in dr. Novotný.

Od groba Tyršovega in Fugnerjevega so šli udeleženci, posebno Slovenci in Jugoslovanci k grobu Jana Lega, kateremu so odkrili nagrobni spomenik. Na grobu je ležalo mnogo vencev, ki so jih darovali: mesto Ljubljana, akademsko društvo »Ilirija«, »Slovenska Sokolska Zveza«, mesto Praga, »Praška meščanska beseda« in drugi. Prvi je govoril predsednik »Ilirije« jur. Ratej, ki je orisal delovanje Legova. Potem je govoril podžupan ljubljanski dr. K. Triller, ki se je v vznešenih besedah spominjal dela zaslužnega moza, za kar ga je mesto Ljubljana imenovalo za častnega meščana. Deželni poslanec Gangl je govoril za slovensko Sokolstvo. Govorili so še Čehi dr. Pík v imenu praškega občinskega sveta, Mašek za češko Sokolstvo, Ruttner za »Meščansko besedo v Pragi« in v imenu češkega učiteljstva Tuček.

Slavnostni koncert, ki ga je priredila »Česka obec sokolstva«, se je izvršil v največjo zadovoljnost vseh. Sodelovali so pevski zbori moravskega in praškega učiteljstva in pa »Orkestralno združenje«.

Na razstavišču se je ob 5. popoldne začela ljudska veselica, katere se je udeležilo nad 25.000 oseb.

V »Narodnem divadlu« so popoldne igrali Nedbalovo baletno pantomimo »Z pohádky do pohádky«. Gledališče je bilo razprodano. Zvečer so peli Smetanovo opero »Prodaná nevesta«.

V okviru slavnosti, ki se vrše te dni v Pragi, in ki imajo namen, pokazati svetu bratstvo vseh Slovanov, stoji tudi slavnost moza, ki je v ideji že zasnoval to veliko edinstvo od visokega severa do juga, od vzhoda do zahoda, zgodovinarja češkega kraljevstva, Frana Palackega. Združili so se »Akademija za znanost in umetnost cesarja Frana Josipa«, staroslovno vseučilišče Karlo - Ferdinandovo in kraljevsko glavno mesto Praga, ter razne druge korporacije, da dostojno proslavijo spomin veleslavnega moza in državnika. V Pantheonu »Muzeja kraljevine Češke« so se zbrali zastopniki vseh slovenskih narodov, zastopniki znanosti in umetnosti, da proslavijo spomin avtorja »Zgodovine češkega naroda«. Harmonično so delovali v okviru te slavnosti tudi krasni zbori praškega »Hlahola«. Kot prvi slavnostni govornik je govoril ekselencija dr. Anton vitez Randa, predsednik »Akademije«, ki je pozdravil vse goste ter nato orisal pomen slavnosti na čast Palackemu.

Vedduhi, kakršen je bil Palacky, so celo pri velikih narodih le zelo redki, tem bolj je treba slaviti Čehom moza, čegar vsestransko obdobjanje vredna slavnost je rešila in preporočila narod, ki je bil, ne brez lastne krivde, padel tako globoko, da se je zdel njegova pogin še pred sto leti samo vprašanje časa. Palacky je začel probujajoče delo, ki se danes nadaljuje. On je razkril močnost češkega naroda in njegova zgodovine, ter vzbudil narodovo samozavest in upanje na boljšo bodočnost. Govoril je nato podrobno o delovanju Palackega in zlasti orisal njegove študije

o pomembnosti deželne deske za Česko, ki so za razvoj avstrijskega prava največje pomena. Nato je govoril vseučiliški profesor dr. Josip Peckař, ki je orisal njegovo življenje in delovanje. Govorili so nato še za francoske profesorje prof. Louis Leger iz Pariza, za jugoslovansko akademijo dr. G. Manojlovič, za krakovsko vseučilišče prof. dr. Zöll, za vseučilišče v Sofiji Zolnev, za vseučilišče v Kijevu prof. dr. Frorinskij, za petrogradsko »Akademijo« prof. Bechtjerev, za vseučilišče v Varšavi prof. Franc, za galicko rusko »Matico« Kostecky, za vseučilišče v Charkovu prof. Kulbakin, za »Slovensko Matico« prof. dr. Ilešič, za »Srbsko akademijo« Todorovič, za »Srbsko Matico« dr. Ostojič in za najstarejši znanstveni krožek na Moravskem dr. Kameniček. Končno je slavnostni zbor »Hlahola« zapel Smetanovo »Věno«.

Upor v Albaniji.

V soboto so poročali iz Carigrada, da se ustaja v Bitolju ne širi več in da so vojaške dezertacije ponehale. Uporniki so imeli baje z nekaterimi albanskimi voditelji sestank, na katerem so jim prvi sporočili svoje želje. Uporniki zahtevajo pred vsem, da vlada odstopi, da se razpusti parlament in da pridejo nekateri ministri zaradi svojega nastopa zlasti v tripolitanski vojni, pod obtožbo. Carigradski vladni krogi pa zatrjujejo, dasiravno gotovo nimajo med vstaji svojih zaupnikov, da pri glasovanju niso dobile te želje upnikov potrebne večine in da so na ta način izrekli, kakor pravimo pri nas, vstaji vladi zaupanje. Seveda potem je lahko v Carigradu mirna Bosna.

Ne tako veselo za Turčijo se glase poročila iz Sofije, ki pravijo, da se boje v Jedrenu velike vojaške revolte ker so častniki in podčastniki skrajno ogorčeni zaradi slabe hrane in ker že delj časa niso dobili plače oziroma mezde. Seveda imajo pri tem vmes prste derviši, ki škujajo proti mladoturkom.

Kako malo verjetna so poročila, ki prihajajo iz Carigrada, dokazuje dejstvo, da se glase najnovejša poročila iz Soluna, Cetinja in Belgrada povsem drugače. Tudi zbiranje srbskega vojaštva ob meji gotovo ni samo slučaj. Iz Kirčeva je dezertiralo tudi več častnikov in vojakov, ki so se vsi pridružili ubežnikom iz Bitolja. Albanci jih sprejemajo z največjimi simpatijami ter jim kažejo skrivališča in jih goste kot svoje rešitelje. Oblasti v Bitolju so prepričane, da bi čete, ki bi jih poslali proti upornikom dezertirale, zato jih ne puste iz Bitolja in jih strogo nadzorujejo. Toda tudi iz Carigrada potrjujejo posredno vesti o resnosti položaja v Albaniji. Sicer bi ministri svet ne bil sklenil poslati iz Smirne 30000 mož v Bitolj, da uduše upor. Toda slabo je naletel ministri svet. Poveljnik v Smirni je brzojavno odgovoril, da je častniški zbor v celi državi prisegel, da se ne bo bojeval nikdar proti svojim tovarišem. Sedaj si hoče pomagati Turčija z zadnjim sredstvom, ter hoče odposlati Ejub Sabrisa k upornikom, ki so med tem vzeli že mnogo streliva in orožja, namenjenega v Bitolj. Ejub Sabris ima med Albanci velik vpliv, on naj pravi mir. Tudi od Italijanov pričakuje Turčija pomoči ter misli, da se vrnejo vojaki zopet k svojim četam, čim store Italijani kak važen korak. Vojni minister je tudi pripravljen odpustiti upor-

nikom (?) če se vrnejo in če se odpovedo vsakemu političnemu delovanju. Uporniki tega seveda ne bodo sprejeli, nasprotno se širijo po Carigradu vesti, da se pripravljajo tudi v Smirni vojaška vstaja. Veliko da misliti tudi dejstvo, da je brzojavna zveza med Solunom in Carigradom pretrgana.

Najnovejša poročila o vstaji v Bitolju, Dibri, Prilepu, Kruševu in Ohridi dajo sklepati na to, da so provzročitelji vstaje povsod častniki.

Uporniki so zasedli trdne pozicije pri Resni in so odločeni, da se bojujejo do zadnjega moza. Kljub temu da vlada napram tujim veleislam vedno še poudarja, da upor nima mnogo pomena, se vidi, da se je turška vlada tega gibanja silno vstrašila. Sklicala je namreč parlament, da kakor hitro mogoče stori potrebne korake. Vsekakor morajo biti skrbi turške vlade velike, ker odseva iz vseh poročil, da ni samo albansko vojaštvo, marveč sploh vse vojaštvo nezadovoljno.

Italijansko - turška vojna.

Predlog za posredovanje.

Kakor je izvedel »Daily Chronicle« iz Carigrada, je baje storila Angleška pri velesilah posredovalne korake za mir. Italija naj dobi Tripolitani, prizna ja versko suprematijo sultana. Zati pa naj Italija odkliče svoje vojaštvo iz Cirenaike in z Egejskih otokov. Turčija bi dobila oškodnino za dižavna posestva v Tripolitani, plačat pa bi morala celo akcijo v Egejskem morju.

Iz Carigrada poročajo, da so vesti o demisiji velikega vezirja Said paše popolnoma neosnovane. Za vojaškega poveljnika v Smirni je bil imenovan bivši policijski minister Cerkes paša. Glede namestnega sestanka med carjem in nemškimi cesarjem so turški opozicionarni krogi v velikih skrbah, da gre morda pri tem sestanku za novo postojinsko entente.

Sidi Said.

»Agenzia Stephani« poroča iz Bukemeza z dne 27. t. m. da so italijanske čete pri Sidi Saidu premagale Turke ter jih poglnele iz utrdb, kjer so Turki pustili nad 500 mrtvih. Ob enem so Italijani napadli levo turško krilo ter zavzeli in razdejali turško šotorišče. Na italijanski strani je bilo 18 mož in 2 častnika mrtvih in 112 mož ranjenih.

Neverjetno.

Dasiravno poročila »Agenzie Stephani« nikdar niso zanesljiva, vendar presega zadnje poročilo meje verjetnosti, da vlada, oziroma zunanji minister, ni hotel sprejeti nekega »odposlanca Egejskih otokov«, ki je hotel izreči Italiji ljubezen in navdušenje otočanov. Nasprotno je bilo pričakovati, da si izmisli »Agenzia Stephani« kako otočansko udanostno deputacijo, sedaj pa demantira! Morajo pač vedeti tudi že v Italiji, da poročilom tega korespondenčnega urada ni verjeti.

Stajersko.

Sodniški imenovanji na Štajerskem. Pravosodni minister je imenoval avsk. dr. Maksa Scheffeneggerja za sodnika v Konjicah in avsk. dr. Henrika Fohna za sodnika v Slov. Bistrici.

Uradni dnevi spodnještajerskih okr. glavarstev se vrše: 4. julija v Slov. Bistrici, 10. v Zg. Radgoni,

Rienzi, zadnji tribunov.

Zgodovinski roman.

Spisal Edward Lytton - Bulwer. (Dalje.)

VI.

Preteča nevarnost.

Gautier de Montreal je bil pokopan v cerkvi Santa Maria dell'Araceli. Toda »zlo, katero je smrtel, je živelo še dolgo po njegovi pojavi.« Dokler ni bil Montreal vržen v ječo, so ljudje zabavljali na Rienzija, da pusti tako očitnega razbojnika ugnjati, kar hoče, a komaj je bil Montreal mrtev, so ga ljudje začeli pomilovati. Montreal je bil pobožen in čim je bila razglašena njegova obdoba, se je pobožno pripravil na smrt. V družbi avguštinskega meniha je z molitvijo in izpovedjo izpolnil ostalo mu noč, potolažil potem svoja brata in šel končno na smrtni oder z junaškim ponosom in mučeniškim samozatajevanjem. Vsled čudovitih zmot njegove duše se ni nič kesal, da je nekako rokodelsko vse življenje moril in ropal, marveč so bile zadnje besede tega hrabrega vojaka pravo povečevanje njegovih dejanj.

»Bodita hrabra, kakor jaz,« je rekel svojima bratoma »in ne pozabita, da sta dediča tistega moza, ki je ponižal polovico Italije.«

S to samozvestjo je stal tudi pred tnalom.

»Umrjem zadovoljen,« je rekel v svojem govoru na Rimljane, »ker bodo moje kosti počivale v sveti cerkvi sv. Petra in Pavla in bo Kristusov vojščak pokopan tam, kakor apostola. Umrjem pa po krivici. Moje bogastvo je moje hudodelstvo — toži me pa uboštvo vaše države. Rimski senator — ti me lahko zavidaš za mojo poslednjo uro, moze kakor Gautier de Montreal ne umrjejo nemaščevani.«

Obrnil se je potem proti solncu, zmolil kratko molitvico, pokleknil počasi in kakor bi govoril sam s seboj rekel:

»Rim hrani moj pepel — zemlja moj spomin — usoda moje maščevanje. — Zdaj, nebo, sprejmi mojo dušo. — Usekaj!«

Na prvi mah sekire je glava odletela od telesa.

Ljudje so njegovo izdajstvo le nepopolno poznali, strah, ki so ga časih imeli pred njim, je bil kmalu pozabljen, in vsi spomini nanj so se v Rimu zliji v občudovanje njegovih junaštev in obžalovanje zaradi njegovega konca.

Usoda Pandulfa di Guida, ki je bil nekaj dni po Montrealu obglavljen, je obudila še globokejšo, dasi mirnejšo nevoljo proti senatorju.

»Bil je nekoč Rienzija prijatelj,« je rekel ta. »Bil je ljudski zastopnik,« se je hudoval Cecco del Vecchio.

Toda senator je bil odločen, da ostane brezobzirno pravičen in sodi

vsako Rimu pretečo nevarnost, kakor pristojna Rimljanu. Rienzi se je spominjal, da je bilo vsako njegovo zaupanje izdano in vsako priznana nje plačano s podvojenim sovraštvom. A kake notranje boje je prestopal, to so kazala njegova histerična razburjenja. Zdaj je bridko jokal, zdaj se krčevito smejal. »Kaj ne bom nikdar več užival slasti opuščenja?« je vpraševal. Sirove priče takih izbruhov so smatrale ta razburjenja za slabost in hinavščino.

Usmrčenja so imela trenutno pričakovane posledice. Vsa upornost je odnehala, strah je prevzel vse mesto, mir in red sta zavladala vsaj na zunaj. Nevolja je pa vendar tiho mrmrala.

Kdor brez strasti presoja Rienzijevo ravnanje v tej strašni dobi njegovega življenja, ne more njegovi politiki dokazati nobene napake. Opustil je bil svojo napako in ni razkazoval nobenega nepotrebnega sijaja in ni bil nikdar več pijan ponos. Bil je zmeren, previden, pazljiv in je vse svoje misli posvečal samo Rimu. Bil je neutrudno delaven, si ogledal vsako stvar, držal v mestu in pri armadi vse v redu, v miru in v vojski. A prave podpore ni našel in vsi, ki jih je porabljal, so bili mlačni in zaspani.

Njegova armada je bila še vedno srečna. Senatorjevemu vojskovodju se je vdalo mesto za mestom, trdnjava za trdnjavo in vsak čas je

bilo pričakovati, da se vda tudi Palestrina. V težkih položajih se je vedno presenetljivo pokazala njegova spretnost. Tuji vojaki, ti sovražniki, ki jih je pa senator potreboval, so bili neprestano zaposleni zunaj Rima in vsled tega niso mogli napasti svojega gospodarja. A tudi ljudstvu je ugajalo, da nemški vojaki niso prišli v dotik z mestom. Rienzi se je po pravici hvalil, da je edini italijanski vladar, ki ga v njegovi palači ščitijo meščani sami.

Dasi je bil Rienzijevo položaj nevaren in navzlic vsem sumom, ki jih je gojil, vendar ni njegove stroge pravičnosti omadeževala nobena prešerna krutost — Montreal in Pandulfo di Guido sta bili edini politični žrtvi, ki jih je zahteval. Naj so bile njegove napake kakršnekoli, živel je in umrl kakor mož, ki je sanjal častne, četudi prazne sanje, da je mogoče v izpridenem in strahopetnem ljudstvu novič vzbuditi duha stare republike.

Med vsemi, ki so služili senatorju, je bil Angelo Villani še vedno najbolj vnet in najbolj češčen. Rienzi mu je podelil visoko uradniško službo in zdelo se mu je, kakor bi se mu vračala mladost, videč, da mora biti Angelu hvaležen. Ljubil je mladeniča in mu zaupal, kakor bi bil njegov sin. Villani je bil vedno blizu Rienziju, zapustil ga je samo zaradi dogovorov z ljudskimi voditelji v raznih mestnih delih in celo pri teh

dogovorih je kazal tako izredno vneto, da se je zdelo, kakor bi škodovala njegovemu zdravju. Rienzi mu je to nežno očital, če ga je zbudil iz razmišljanja in je zapazil, da je Angela minil mladostni cvet.

Na taka očitanja je mladi mož vedno odgovoril z istimi besedami. »Senator, izpolniti moram velike dolžnosti.« Pri teh besedah se je vedno smehljaj.

Ko je bil Villani nekega dne pri senatorju, mu je naenkrat rekel:

»Gospod, ali se spominjate, da sem se pri Viterbu z orožjem tako odlikoval, da je celo kardinal Albornoz izvolil to zapaziti?«

»Dobro se spominjam tvoje hrabrosti, Angelo; a čemu to vprašanje?«

»Gospod — stotnik kapitolske straže je nevarno bolan.«

»Vem.«

»Komu, gospod, morete to mesto zaupati?«

»Poročniku vendar!«

»Kako? Vojaku, ki je služil Orsiniju?«

»Res je! No, pa saj imamo Tomaža Filangierija!«

»To je izvrsten mož — toda — ali ni sorodnik Pandulfa di Guido?«

»Ha — tako? Na to je treba misliti! Ali imaš ti kakšnega prijatelja, ki bi ga priporočil. Zdi se mi, da merijo tvoje besede na to!«

»Gospod,« je dejal Villani in je nekoliko zardeč, »jaz sem sicer mor-

Ni res, do so stroški za osebne plače znašale za časa prejšnjega vodstva 3600 K; res je, da se je izdalo za osebne dohodke muzejskih uslužbenecov, to je kuztoza, asistenta, provizoričnega asistenta in hišnika 7640 K.

Ni res, da je ostalo vse pri starem, res pa je, da se izpremenil temeljito ves sistem.

Ni res, da je ravnatelj pisarna opremljena naravnost po knežje; res je, da je opremljena primerno.

Ni res, da se je ravnateljstvo hotelo pred javnostjo »oprati«; res je, da za kako »opiranje« pred javnostjo nima povoda.

Ni res, da je ravnatelj zahteval od deželnega odbora disciplinarno preiskavo; res pa je, da je prosil deželni odbor, kateremu edino je za svoje poslovanje odgovoren, da naj se na licu mesta prepriča o delovanju muzejskega osebja in primerja izvršeno znanstveno delo z navedbami v noticah, ponatisnjenih pod rubriko »Dnevne vesti« v »Slovenskem Narodu« z dne 4. junija 1912, št. 126, pod naslovom »Klerikalno gospodarstvo« in z dne 11. junija 1912, št. 131, pod naslovom »Klerikalci in deželni muzej«.

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani, 26. junija 1912.

Za deželnega glavarja:

Lampe.

† **Dobra zafrakcija.** Iz Krškega okraja nam pišejo: Preteklo soboto se je vršila v Krškem uradna učiteljska konferenca pod predsedstvom c. kr. okr. šol. nadzornika L. Stiasnega, ki je bil svoje dni hud liberalce, a je sedaj kot dober kolesar srečno prijel v tabor edino zveličavne »Slomskarje«. Na konferenci došlega c. kr. okr. glavarja je Stiasni pozdravil v blaženi nemščini. Seveda c. kr. okrajni glavar kot takten mož, je odzdravil najprej v slovenščini in potem spregovoril še par običajnih besedi v nemščini. »Za g. Stiasnega lepa blamaža. — Stari znanec.

† **Volitve v Mostah.** Ne morejo biti več daleč volitve v Mostah, ker so začeli klerikalci v Mostah že prirejati shode svojih zaupnikov. Dasi ravno seveda Oražem ne pride v poštev, jima pri prošlem gerentu svoje shode. Tako so se sestali tudi včeraj in tuhtali, kateri najboljši klerikalni pristaši naj pridejo v občinski svet. Med drugimi so postavili za kandidate znane klerikalce, ki še nikdar niso bili nič drugega kakor klerikalci Vostnerja, Gruma in Oreška. Zaupanje v te moške je seveda tako velikansko v Mostah, da je neizpodbitno, da bodo propadli. Svoj žegen shodu zaupnikov pa je prinesel tudi Petrič iz Ljubljane in prišla sta na shod tudi pristna socijalna demokrata Mausser in Podobnik. Lepa kaša!

† **Imenovanja pri sodišču.** Sodni predstojnik v Kostanjevici, okrajni sodnik gosp. Ivan Toporiš, je imenovan za deželno sodnega svetnika v Novem mestu. Okrajnemu sodniku pri graškem nadsodišču, gosp. dr. Metod Dolenca, je podeljeno mesto okrajnega sodnika istotam. Sodnik v Ilirski Bistrici, gosp. dr. Ivan Goršič, je imenovan za okrajnega sodnika in sodnega predstojnika v Kostanjevici. Premješena sta sodnika gg. dr. Pavel Skabernež v Vrhniko in Litijo in Anton Kajfež iz Velikih Lašč v Radovljico. Za sodnike so imenovani avskultante gg. Ivan Kerc za Vrhniko, dr. Mil. Kranjc za višjesodni okraj graški in dr. Jakob Kond za Kamnik.

† **Iz srednješolske službe.** Imenovani so: profesor na državni gimnaziji v Kranju Ivan Grafenauer za profesorja na I. državni gimnaziji v Ljubljani, profesor na državni realni v Mariboru dr. Robert Janeschitz za državno realno gimn. v Gradcu, profesor na državni realni v Idriji Julij Nardin za profesorja na I. državni gimnaziji v Ljubljani. Za prave učitelje sta imenovana Martin Kuhla iz Kočevja za nemško državno gimnazijo v Plzni in Bruno Leithner iz Oberhollabrunna za državno gimnazijo v Celju, za suplente pa: Alojzij Fessler z Dunaja za državno realno v Ljubljani, Otmar Fistravec iz Maribora za državno gimnazijo v Ljubljani, dr. Ivan Kavšek za II. državno gimnazijo v Ljubljani, dr. Jakob Ralemina za državno gimnazijo v Novem mestu, Ivan Tejkal za državno realno v Idriji.

† **Glavna obravnava proti gosp. Adolfu Ribnikarju** radi septembarskih dogodkov je določena pred c. kr. deželnim sodiščem v Ljubljani na dan 4. julija 1912 ob 9. dopoldne. Njegov zagovornik gosp. dr. Fran Novak je vložil obširen predlog s pojasnili in dokazili za glavno obravnavo. Obtožba se glasi radi hudodelstva pa § 5 in 85 a in b kaz. zak.

† **Vinotrci in gostilničarji, pozor!** Vse gg. vinotrci in gostilničarje, ki so obljubili prispevati za paviljon za tekmovalce vin na veselici v prid Narodnemu skladu dne 7. julija, prosimo, da svoje prispevke vpošljejo takoj, da ne dojde blago zaradi mogočih nepravil na železnici pre-

kasno. Odbor pogođa v vrstah prispevateljev, ki so se doslej odzivali vabilu, še marsikoga, na katerega je zanesljivo računal. Naslov na odbor za prireditel veselice za Narodni sklad v Ljubljani.

— **Cvetlice za veselico za Narodni sklad dne 7. julija** se naj odpošlje po pošti tako, da bodo v soboto dopoldne že v Ljubljani, ker pošta v nedeljo ne dostavlja vozniških pošiljav. Poleg ljubljanskega narodnega ženstva so zagotovile cvetke zavedne slovenke iz Zagorja, Bleda, Senožeč, St. Vida nad Ljubljano, Železnikov, Velikih Lašč, Litije ter navdušena narodnjakinja iz Gornjega Stajerskega. Upamo, da je tudi še v drugih krajih toliko lepega cvetja, da ga bomo mogli omeniti, da ga je sprejel odbor za prireditel za Narodni sklad v Ljubljani.

— **Denarne prispevke za veselico za Narodni sklad dne 7. julija** je sprejel odbor poleg posameznikov iz Litije in Senožeč. Živeli zavedni požrtvovalni nabiratelji in darovalci! Iz drugih krajev pričakujemo enakih razveseljivih daril, kajti Narodni sklad je življenjskega pomena za narodno-napredno stranko!

— **Darila v blagu za veselico za Narodni sklad dne 7. julija** prihajajo od vseh strani. Tako je poslala trdka brača Wortmann na Sušaku po posredovanju zastopnika g. Frana Remca tu, bogato kolekcijo svojih likerjev. Zavednost zastopnika gosp. Remca je vredna pohvale in priporočila, da se občinstvo ob priliki nabave likerjev obrača nanj! Svoji k svojim!

— **25letnica mature.** Abiturienti ljubljanski in novomeški iz leta 1887. bodo praznovali v četrtek dne 4. julija t. l. 25letnico mature v Ljubljani v parkhotelu Tivoli.

— **Sarajevski učiteljski na potovanju.** Nocoj ob pol 12. pride v Ljubljano pod vodstvom profesorja Dvornikoviča 23 učiteljskih iz Sarajeva. Jutri ostanejo ves dan v Ljubljani. Prenočišče jim je preskrbel mestni magistrat v telovadnici I. mestne šole. Obedovali bodo pri Novem svetu.

— **Popravek.** V uvodnem članku se nam je urinila napaka. V soboto zjutraj se je vršila tekma društev Zveze slovenskega sokolstva. Telovadilo je 3000 telovadcev. Najboljše je telovadila Praga, král. Vinohradi, Slovenci, Brno.

— **Umrli je v Ljubljani** gospa Amalija Vičič, soproga bivšega trgovca Ivana Vičiča. P. v m.!

— **Velik Ciril-Metodov kres** se bo žgal kakor običajno, tako tudi letos, v četrtek dne 4. julija na posestvu g. Fr. Babiča na Golovcu. Ker bo zbirka umetnega ognja res nekaj krasnega, smemo upati, da bo na Golovcu toliko zavednega občinstva, kakor ga dosedaj še ni bilo. Duhot h kresu je prav lahak, po stezi pri vojaškem strelišču, katera bo z lampijoni razsvetljena. Po končanem sporedu prosta zabava in ples v verandi na lepem vrtu gostilne Babiča »Srakar«, Dolenjska cesta št. 10. V slučaju slabega vremena se preloži na prihodnji dan. — Narodni Kurjevaščani.

— **Umrli je v Spodnji Šiški** pri Ljubljani orožniški stražmojster v p. g. Ignacij Fabjančič. P. v m.!

— **Iz Novega mesta.** Dvorni svetnik g. Trenz, dosedanjí predsednik okrožnega sodišča, se je danes poslovil od uradništva in nehal svoje uradno poslovanje.

— **Umrli je v St. Petru na Krasu** gojenka na učiteljsko gđ. Angela Polakova šele v 17. letu starosti. P. v m.!

— **Kinematograf »Ideal«.** Danes nastopi pri večernih predstavah med premori ljublančan J. Modic, spevokomik in igralec iz Freiburga, in bo prednašal več komičnih prizorov in kupletov. O nastopih gosp. Modica po različnih gledaliških odrih Nemčije pišejo listi jako laskavo in ne morejo njegovega jako finega, razločnega prednašaja in nedosežno mimiko prehlaviti. Gosp. Modic je povsod, kjerkoli je nastopil, že obilo hvale in priznanja. Zatorej naj nihče ne zamudi prilike, ki se mu nudi danes in naslednje dni in gotovo bo vsakdo zadovoljen z dvojno zabavo, ki jo nudi ta priljubljeni kinematograf.

— **Napaden kolesar.** V petek dopoldne so trije delavci v obližju Rdečega križa brez vsakega povoda naskočili posestnikovega sina Antona Tometa, ki se je peljal s kolesom. Eden izmed napadalcev ga je sunil s tako močjo, da bi bil Tome kmalu padel s kolesa in odletel v cestni kamen in brzokotne bi se mu bila godila še slaba, ako bi nasilnežev ne bil pregnal neki došli neznanec. Policiji so vsi trije napadalci znani in ne odidejo zaslužni kazni.

— **Zopet ukraden konj.** Ko je šel včeraj dopoldne posestnik Fran Marovt iz Obrij, občina Moste pri Ljubljani k maši, mu je bil med tem časom iz odklenjenega hleva ukraden 800 K vreden konj. Le-ta je 14 in pol pesti visok, rdeče barve (Rotschimi-

mel) in 9 let star. Tatvine je sumljiv neki delavec. Ker bi tat utegnil konja prodajati, naj se ga takoj izroči varnostnemu oblastvu.

— **Karambol.** Ko je v petek popoldne pripeljal neki hlapec z vprežnim vozom iz veže št. 9 na Dunajski cesti, je pridiral v tistem hipu mimo električni voz, ki je zadel hlapčevega ter mu strl kolo in zlomil oje. Ko bi ne bil voznik električnega voza tako naglo ustavil, bi se bila nedvomno zgodila večja nesreča.

— **Kolo ukradeno** je bilo včeraj na Vodmatskem trgu posestnikovemu sinu Alojziju Židanu. Kolo je trdke Puch in prostega teka, kolesi imata rdeče obroče. Kolo je črno pleskano in ima nekoliko zakrivljeno balanco, tovarniško številko 45549 ter je vredno 140 K.

— **Nesreča.** V petek je mehaniški vajenec Ciril Križman nesel po Gosposki ulici zaboj. Nasproti mu korakoma pripelje voznik in ko se mu je Križman hotel umakniti, ga je konj zadel in podrl na tla, vsled česar je zadobil na glavi in hrbtu znatne telesne poškodbe.

— **Pes je popadel** v petek zvečer na Marije Terezije cesti delavca Antona Likarja ter ga na levi roki lahko poškodoval. Lastnik psa je znan.

— **Ukraden nabiralnik.** Predsnočjem je bila v gostilni na Radeckega cesti št. 24 ukraden nabiralnik nekega balinskega kluba, v katerem je bilo okoli 20 K denarja.

— **Vjela** je v petek zvečer delavka Marijana Vrhovčeva v Wolfovi ulici pglščanca, za katerega naj se lastnica oglasi v osrednji policijski stražnici.

— **Zatekel se je** k rudarskemu ravnatelju v p. g. Ferdinandu Schüllerju v Dalmatinovi ulici št. 7, majhen črn pišček, po katerega naj lastnik čimprej pride.

— **Izgubljeno in najdeno.** Ga. Beti Pribošičeva je izgubila zlato zapestnico v obliki verižice. — Šolska učenka Ana Erženova je izgubila črn dežnik. — Pavlina Kocjančičeva je izgubila bankovec za 10 K. — Mestni delavec Jernej Pozaršek je našel avtomobilsko svetilko. — Šolska učenka Cecilija Tiranova je našla bankovec za 10 K. — Dijač Maks Lukanc je našel ročno torbico z manjšo vsoto denarja. — Najdena je bila srebrna ženska ura, katero dobil izgubiteljica nazaj v tobakarni v Hilsrjevi ulici št. 12. — Zasebnica Hedvika Lukašek je izgubila srebrno tula uro. — Zdravnik dr. Pavel Avramovič je izgubil srebrno ankerremontar uro z dvojnimi krovom. — Trgovčeva soproga Pavla Bürgerjeva je izgubila ročno torbico.

— **Izgubil se je** v soboto od Dunajske ceste po Franciškanski ulici čez Franciškanski most in Francovo nabrežje do Židovske ulice majhen ključ, zaznamovan s št. 2. Pošten najditelj naj ga blagovoli oddati v našem uredništvu.

— **Promenadni koncert Slovenske Filharmonije** se vrši jutri, od pol 7. do pol 8. zvečer, pod gradom Tivoli. — Spored: 1. Lehar: »Žene«, koračnica. 2. Wagner: Spev romarijev in molitev Elizabete iz op. »Tannhäuser«. 3. Waldteufel: »Sirenski čar«, valček. 4. Puccini: Fragmente iz op. »Madame Butterfly«. 5. a) Ipavic: »Zvezda«. b) Potočnik: »Zvonikarjeva«, pesmi. 6. Fall: »Dolarska princesa«, potpuri.

Društvena naznanila.

— **Dramatično društvo v Ljubljani** ima svoj občni zbor v petek, dne 5. julija t. l. ob 8. zvečer v Mali dvorani Narodne Čitalnice z običajnim dnevnim redom. Voliti je nov odbor in predsednika. — **Pristop imajo le plačujoči društveni člani, kateri dobe, kakor tudi vsi tukajšnji dnevniki, še posebna vabila po dopisnici.**

— **Odbor.** Društvo pisarniških oficijantov in pomočnikov za Kranjsko v Ljubljani ima v nedeljo dne 7. julija ob 3. uri popoldne svoj redni občni zbor. Lokal: gostilna pri »Kroni« v Gradišču. Dnevni red običajen. Prosi se polnoštevilne udeležbe.

— **Akad. društvo slov. veterinarjev na Dunaju** je priredilo 29. t. m. poslovnili večer svojemu starejšini živnozdravniku St. Zarniku.

Telefonska in brzojavna poročila.

Državni zbor.

— **Dunaj, 1. julija.** Današnja seja poslanske zbornice se je začela po 3. uri, a je bila hitro prekinjena. Nemški radikalci se dela hudo razburjene zaradi dogodkov v Pragi.

— **Cesar in brambna predloga.**

— **Dunaj, 1. julija.** Cesar odpotuje v Iši na letovišče šele, ko bodo vse brambne predloge sankcionirane. Odpelje se najbrže v četrtek, ko bo rešen tudi vojaški kazenski proces.

Upravna reforma.

— **Dunaj, 1. julija.** Komisija za pospešitev upravne reforme je imela v petek ob navzočnosti notranjega ministra kot namestnika ministrskega predsednika peto plenarno sejo. V tej seji so prišli na razgovor predlogi glede enote, ki se ima vršiti začetkom oktobra ter označiti želje prizadetih krogov z ozirom na reformo notranje in finančne uprave. Plenum je sprejel tudi načrt poročila o delovanju komisije v prvem poslovnem letu, ki je mora podati cesarju.

Rusini in njih vseučilišče.

— **Dunaj, 1. julija.** Predsedstvo Rusinskega kluba je imelo v petek razgovor z grofom Stürgkhom, tekom katerega je urgiralo, da se v kratkem razglaši cesarjevo lastnoročno pismo, tičeče se rusinskega vseučilišča. Grof Stürgkh je odgovoril, da priznava upravičenost te zahteve, momentano pa je naučni minister v Pragi ter bo, kakor hitro se vrne, storil potrebne korake. V nato sledišči Rusinskega kluba so se posvetovali poslanci o tem, ali naj nadaljujejo svoj odpor v vodocestnem vprašanju.

— **Vojni proračun pred prihodnjim ministrskim svetom.**

— **Dunaj, 1. julija.** Najbrže se sestane prihodnji ministrski svet 4. julija ter bo imel velik pomen, ker bo odločil o potrebnih vojne uprave v prihodnjem letu. Znano je, da hoče vojna uprava zopet izboljšati topničarstvo ter zlasti naročiti havbice.

Vojaški novinci.

— **Dunaj, 1. julija.** Ker je brambni zakon sprejet, pripravljajo sedaj vse potrebno za nabore. Nabori se vrše v Avstriji najbrže 28. julija, na Ogrskem pa 1. avgusta.

Sokolska slavnost v Pragi.

— **Praga, 1. julija.** Včerajšnji sokolski sprevod je bil razvrstil na Kraljevih Vinogradih. 35.000 ljudi se je udeležilo sprevoda. Gledalcev je bilo nad 100.000. Vse ceste so bile prenapolnjene, zlasti Příkopy. Ko je korakal sprevod ravno mimo nemške kazine, so hoteli nemški burši prodreti skozi sprevod čez cesto. Prišlo je pri tem do spopadov. Nekaterim buršem so odvzeli čepice, druge so osuvali in oklofotali. Enega so odpeljali z rešilnim vozom, vendar pa tudi ta ni dobil resnih poškodb. Celo policije se nemški burši niso bali in niso se ji hoteli pokoriti ter so se ji silno ustavljali. **Policija je bila primorana več nemških buršev aretirati.** Ker ti le niso hoteli odnehati in se je čutila policija preslabo, so zapustili Sokoli na konjih vrste, prišli policiji na pomoč in v par trenutkih napravili red. Nato se je vršil sprevod brez vsakega motenja. S sprevodom so korakali tudi zastopniki slovenskih mest. **Za Ljubljano župan dr. Ivan Tavčar in podžupan dr. Karel Triller.** Nato so se vrstila zastopstva mesta Zagreba, Zofije, Belgrada in drugih slovenskih mest, zastopstva raznih sokolskih korporacij in znanstvenih akademij in društev, zlasti ruskih vseučilišč. Amerikanskih gostov mnogo pedagogov iz Rusije, Angleške in Amerike, ki so prišli na slavnost v svrhu študij, zastopstvo mesta Pariza, amerikanski, češki in slovenski Sokoli ter končno sokolska društva s Češkega. Na Staromestskem trgu pri magistratu je nagovoril starosta doktor Schreiner župana Groša, ki mu je v zelo laskavih besedah odgovoril in čestital k veliki slavnosti. Nato se je vršil vin d'honeur.

Opoldne se je vršila na Letni javna telovadba, katere se je udeležilo 11.600 Sokolov in 6000 Sokolic. Nad 2000 Sokolov se ni moglo udeležiti telovadbe, ker je bil prostor premajhen. Mnogo sokolskih društev, zlasti nečeških, je moralo izostati.

Odkritje spomenika Palackega.

— **Praga, 1. julija.** Danes ob 11. dopoldne so odkrili spomenik Palackemu. Delo umetnika prof. Sucharda, učenca velikega umetnika Myslbeka. Slavnosti se je udeležil med drugimi tudi namestnik knez Thun, deželni maršal Lobkowitz, general Koller, minister za javna dela Trnka, grof Clam-Martiniz, župan mesta Prage, dr. Groš, zastopniki vseučilišč, političnih strank ter zastopstvo pariškega municipija s predsednikom Gallijem, nadalje zastopstvo sokolskih društev iz Evrope in Amerike (tudi Slovenci), razne znanstvene akademije, zlasti petrograška in praška, zastopstva skoro vseh ruskih vseučilišč in raznih drugih kulturnih korporacij.

Odkritje je uvedel koral pevskega društva »Hlahol«, slavnostni govor je govoril predsednik komiteja za spomenik, deželni poslanec dr. Pinkas, ki je razložil zgodovino postanka spomenika, ter priporočil spomenik primatorju praške občine v varstvo.

Župan dr. Groš se je zahvalil, nakar je govoril mladočeski poslanec dr. Kramář o velikem pomenu Palackega v historičnem, kulturnem in političnem ozirju.

Slavnost se je končala zopet s koralom. Popoldne se je vršila zopet javna telovadba na Letni.

— **Praga, 1. julija.** Pri odkritju spomenika Palackemu je položil ljubljanski župan dr. Ivan Tavčar krasen venec pred spomenik. Istotako tudi v imenu slovenskega Sokolstva brat dr. Oražen.

V imenu srbskih guslarjev je zapel pred spomenikom guslar srbsko narodno pesem ter položil pred spomenik namesto venca gusle. Njegova narodna pesem je bila z velikanskim navdušenjem vsprejeta.

Spomenik stoji ob Veltavi pred mostom Palackega ter je Palacki vpodobljen sedeč na mramornem podstavku. Amfiteatralično za njim se dvigajo alegorične skupine iz bron, ki predstavljajo boj češkega naroda s črnimi silami. V dveh velikih lokih oklepa spomenik kameniti podstavek, na katerega koncih so zopet alegorične skupine.

Tekmovanje vrst.

— **Praga, 1. julija.** Pri včerajšnjem tekmovalju vrst so dobili prvo darilo Sokoli z Vinogradov, drugo Sokoli iz Brna, tretje Sokoli iz Prage in IV. Sokoli iz Petrograda.

— **Češko - nemška pravna pogajanja.**

— **Praga, 1. julija.** Zadnje konference namestnika grofa Thuna z nemškimi poklanci dr. Urbanom, dr. Trenglom in dr. Baernreitherjem v zadevi reforme deželnega reda so dosegle zadovoljive uspehe. V drugi polovici prihodnjega tedna se vrše konference na Dunaju in v Pragi zaradi uredbe uradnega jezika pri deželnih in avtonomnih uradih. Merodajni krogi upajo, da bodo te konference poravnale vse tozadevne difference. »Samostatnost« poroča, da lahko smatramo češko - nemška pravna pogajanja za dovršena. Češki deželni zbor bo sklical za kratko zasedanje brzokotne že v drugi polovici julija. Za jesen bo sklicano daljša zasedanja. Češka državna pravna stranka je že izjavila, da je morala prepustiti odgovornost za zaključene pravne pogajanje Mladočehom in češkim agrarcom.

Minister Braf.

— **Praga, 1. julija.** Poljedelski minister dr. Albin Braf je danes zjutraj v svoji vili v Roztokih pri Pragi umrl. Bil je dolgo časa hudo bolan.

Strah pred laškim vohunstvom.

— **Inomost, 1. julija.** Deželno brambno korno poveljstvo v Inomosti je izdalo odredbo, da je fotografiranje v okrožju tirolskih trdnjav pod vsakim pogojem prepovedano. Dosedaj so dobile zaupne osebe od vojaškega poveljstva vedno tozadevno dovoljenje. S tem razglasom se preneha z izdajo tozadevnih dovoljenj in ne smejo fotografirati pokrajini v okrožju tirolskih trdnjav niti aktivni častniki.

Ogrska opozicija.

— **Budimpešta, 1. julija.** Ogrska opozicija je zaprosila, da se ji izplačajo dijete za zadnje četrtletje, kar se je brez ugovora razdelilo.

Srbski ministrski predsednik umrl.

— **Belgrad, 1. julija.** Danes ponoči ob pol 5 je umrl ministrski predsednik Milovanović. Zbolel je še-le včeraj.

Sveti car Aleksander II.

— **Sofija, 1. julija.** Rusofilski »Den« priporoča, da naj bolgarska cerkev kanonizira carja-osvoboditelja Aleksandra II. in da naj imenuje cerkev, ki jo blagoslovijo v kratkem, po novem svetniku.

Ruski sladkor.

— **Petrograd, 1. julija.** Že delj časa so opozarjali ruskega finančnega ministra na izredno nizko ceno ruskega sladkorja v inozemstvu. Zato je odredil finančni minister preiskavo, ki je odkrila goljufije raznih velikih ruskih izvoznih trdk, ki so jih uganjale z izvoznimi premijami. Oddajali so namreč sladkor deklariran na pristanišča na daljnem vzhodu ter pobasali izvozne premije, sladkor pa oddajali v poljubnih evropskih pristaniščih. Rezultat je bil, da je plačala Rusija morda pol milijona kron izvoznih premij za sladkor, namenjen za vzhodno Azijo, ki pa nikdar tja ni prišel.

Železniška nesreča.

— **Vratislava, 1. julija.** Danes zjutraj se je zgodila velika železniška nesreča, pri kateri je bilo 7 oseb mrtvih in 11 težko ranjenih.

— **Potovanje ruskega zunanega ministra.**

— **Pariz, 1. julija.** Kakor poročajo večerni listi, namerava potovati ruski zunanji minister Sazonov v London, da dokumentira dobro razmerje med Rusijo in Anglijo. Na povratku ostane par dni v Parizu.

Naprednjaki,

spominajte se pri vsaki priliki »Narodnega sklada« in nabirajte prispevke zanj!

Slovanske slavnosti v Pragi.

Izzivajoči nemški buršaki.

Praga, 30. junija.

Veličastni sprevod Sokolov ni dal nemškim buršem miru. Zeleni zavisti, so si izmislili pekleni načrt, da bi motili to sijajno manifestacijo slovanske misli. Cena, za katero bi bili dosegli to, jim je bila postranska stvar, saj so vedeli, da bodo želi med enakomislečimi in zlasti med nemškimi burši, povsod samo priznanje. Zato so izdali za večeraj dopoldne, ravno ko so se premikale nepregledne čete Sokolov čez Graben parolo: Na bumel! Upali so pri tem, da bodo zmedli sokolske vrste, računali so s tem, da bodo morda tudi tepeni, dasiravno niti tega pri znani tolerancijski Cehov niso pričakovali. Upali so celo, da bo zaradi njih moral zastati sprevod Sokolov ali pa morda iti po postranskih ulicah. Toda to pot so se uračunali. Ves svet nima za te buršaske oslarije in njih predrznost drugega, kot pomnoževal posmeh in sami so si dali spičevalo kulturne zaostalosti ter dolazali s svojim nastopom, da niti pojma nimajo o dostojnosti.

Ob 9. dopoldne, ravno ko so prihajale po Grabnu prve sokolske vrste, so poskusili prvič priti na Graben, ki je bil zastavljen od tisoč in tisoč glave množice gledalcev. Nevarno je bilo tam stati, vročina je ob tako rani uri skoro neznosna, nemški burši pa so hoteli hoditi po hodniku gor in dol v parih, srečavati se v odelkih in klicati si blaženi „Heil!“ Zhtevali so tedaj, da bi se umaknili občinstvo s hodnika, da napravijo njih sprehajanje prostora. Če so prostori v kazini tako malo zračni, da je bilo nevarno za nežna pljuča nemških buršev, ima Praga dosti sprehajališč, da se jim ni treba prerivati skozi vročo in od pričakovanja neravno množico. Toda tega burši svoj nadutosti niso hoteli razumeti, dokler jim tega policijski uradniki niso povedali. Ker skozi množico, ki je stala glavno ob glavi ni napravila bumlovcev prostora, so se ti zopet poskrili v kazino.

Do 11. dopoldne je bil mir. Med tem se je zbrala v kazini že večja junška četa in se okracala s plavicami. Odprli so jim vrata na Graben in s „Heil!“ se je vsula četa kaplerjev na cesto. Toda kakor stena so stali gledalci. Nikjer ni bilo prostora za izi-vače in zopet so morali nazaj v blažene prostore kazine. Natakari so zopet nosile zlahtnega ječmenovega soka in „Wacht am Rhein“ se je razlegala pod obokanim stropom, da se je srce smejalo Bismarcku in Viljemu. Zgodosti okrepčani in navdušeni so ob 12. poskusili tretji naskok. Še vedno so korakale sokolske čete po Prikopih, toda občinstvo se je že začelo razhajati in gnječa ni bila več tako nevarna. V vrstah se so razporedili, da bumljajo proti Vavlskemu namestju. Brezobzirno so se prerivali skozi goste gruč in suvali na desno in levo. Kdo se ni takoj umaknil, je dobil lahko tudi s palico pod rebra. Čutili so se v svojem navdušenju in okrepčani od soka boga Gambirina gospode situacije. Toda niso računali s psihologijo mas in uračunali so se, če so mislili, da bodo Čehi molče trpeli njih surovosti. „Frankoni“, „Bardi“, „Moldavi“, „Gaudemus“, „Carolini“, „Constantia“ niso mogli nikakor naprej. Toda še bi se bilo steklo vse mirno, ko bi bili buršaki tako pametni, da bi bili ubogali dobrim nasvetom nad 200 redarjev, ki so bili postavljeni okrog kazine. Toda nemški burši so predri policijski kordon in vdrli s „Heil!“ med gledalce na desno in levo suvajoč kakor pijani pouličnjaki. Takrat je izgubilo nekaj Nemcev čepice in več jih je dobilo za svoje pobalinsko obnašanje krepke za-ušnice. Da je bila množica skrajno razburjena vsled te brezprimerne provokacije, je ob sebi umeknil, saj se niti ob manj slovesnih prilikah ne puste gledalci napadati in prerivati od zelenih mladičev. Nemci so se umaknili zopet v kazino, bumla je bil konec. Na cesti se je razšlo občinstvo. V kazini pa so dobili junški buršaki priznanje in zahvalo za njih pobalinski nastop od prorektorja Grunerta, dekana pravne fakultete grofa Glas-pacha, kanonika Zausa in profesor-jev Kleinhaus, Capeka, Frankla, Pfer-šaja.

Seveda so se proti takemu brez-taknemu nastopu nemških buršakov. Čehi pritožili pri nameststvu. Dr. Baxa in Kratochvil sta prišla na namestništvo, da se pritožita pri namestniku knezu Thunu, in ker tega nista dobila, sta dala svojo pritožbo protokolirati.

Prosveta.

Preprodaja vstopnic za Nučičev poslovilni nastop je v polnem teku in se vrši kakor navadno v trafikah gospe Cesarkova v Selenburgovi ulici, kar je na lepaki pomotoma izostalo. Na-dejati se je najlepše udeležbe. Lo-žni abonement ne velja za to izredno predstavo, pač pa lahko dobe čestiti ložni abonenti svoje prejšnje lože po

zelo nizkih cena. Vstopnina v lože odpade in je dobiti le cele lože à 10, 14 in 8 kron, ali pa posamezne ložne se-deže à 4, 5 ali 3 kron. Toliko v po-jasnilo, da ne bo zmešnjave. Cenje-nim dosedanjim ložnim abonentom ostanejo lože rezervirane do srede opoldne. Predstava se vrši v četrtek 4. julija. Začetek točno ob pol devetih zvečer.

Književnost.

— Kulturnim zahtevam ne mo-rejo dandanes zadostiti le politični časopisi, temveč je treba vsakomur tudi nepolitičnih, zabavnih in poduč-nih listov. Priporočamo torej vsem, da si naroče »Slovenski Ilustrovani Tednik« ter opozarjamo na prilogo današnji številki. — »Slovenski Ilu-strovani Tednik« bi naj ne manjal v nobeni slovenski rodbini, v nobe-nem slovenskem lokalni, v nobenem slovenskem kraju!

Razne stvari.

* **Eksplodija v tovarni za raz-streljiva.** V Schönebecku ob Labi se je dogodila v tovarni za razstreljiva v Allendorfu eksplozija. En mošter in trije delavci so bili usmrčeni, trije pa ranjeni.

* **Konkurz grofa Festeticsa.** Iz Londona povečajo: Pred tukajšnjim konkurznim sodiščem se je v četrtek začelo konkurzno postopanje proti grofu Andorju Festeticsu. Pasiva zna-šajo 16.211 funtov, to je približno 400.000 kron, aktiva pa — 40 kron.

* **Poroka aviatika.** V Chelmsfor-du, majhni vasi grofije Essex, se je pred tremi dnevi poročil znani angleški aviatik White z Amerikanko Taylor. Iz Hendana, središča londonskih avia-tikov, je poletel ženini v areoplanu v Chelmsford. Sledilo mu je tudi v are-oplanih več svatov. Po poroki so na-pravili svati več poletov.

* **Grozovita beda na Japonskem.** Iz Tokija poročajo: Borzo za riž so tudi v Tokiju zaprli. V sredo so jih zaprli v Osaki, v četrtek pa v Nagasaki. Ministrstvo namerava odpraviti carino na inozemski riž. Med širokimi masa-mi vlada velikanska beda.

* **22 železniških delavcev usmr-čenih.** Iz Wamarija poročajo: D- vlak ki vozi med Eisenachom in Hebom, je v petek jutraj zavozil v večjo šte-vilo železniških delavcev. Dvaindvajset jih je bilo takoj usmrčenih, 1 pa težko ranjen.

* **Generalna stavka mornarjev v Severni Ameriki.** Iz Novega Jorka poročajo: Ker sedem družb za obrežno pomorsko plostvo ni hotelo sprejeti zahteve organiziranih mornarjev, da sprejemajo le organizirane mornarje na delo, je sindikat mornarjev proglasil splošno stavko. Vodstvo organizacije upa, da se stavki pridruži nad 35.000 kurjačev in mornarjev in 40.000 de-lavcev v novojorskem pristanišču.

* **Ubegli blagajniški sluga Bruning.** Iz Drazdan poročajo Drazanska banka je dobila baje od ljubice ubeglega bančnega sluga Bruninga pismo, v katerem poroča, da ima Bruning ves denar pri sebi in da prebiva pri njej. Če se ji zajamči, da Bruning ne bo kaznovan, tedaj pošlje takoj svoj naslov. Mogoče je pa vse le mistifikacija. Kriminalna policija je napravila vse po-trebne korake, da zasledi osebo, ki je pisala pismo.

* **Zeppelinov zrakoplov „Schwa-ben“ zgorel.** Iz Düsseldorfa poročajo: V petek je zgorel Zeppelinov zrako-„Schwaben“. Priplul je iz Frankfurta v Düsseldorf, kjer so ga morali vsled hudega viharja zasidrati pred hanger-jem. Ko je bil zrakoplov na spodnjem koncu že zasidran, je potegnil močen veter, zgrabil zrakoplov ter ga metal na vse strani. Kar naenkrat se je zrako-plov preklal. Posoda za plin je eksplodirala in zrakoplov je v par sekundah zgorel. Poškodovanih je bilo 36 oseb. Najtežje so bili poškodovani monter Frütz iz Strassburga, monter Kiefer iz Friedrichafena in natakari Kubis, vendar pa njih stanje ni nevar-no. Ostali ranjenci so večinoma vojaki 39. fizijskega polka in delavci. Vo-ditelj zrakoplova nadinž. Dür se je opeknel po obrazu in na rokah. Zrako-plov je veljal 650.000 mark. Za štiri petine tega zneska je bil zavarovan.

Gospodarstvo.

— **Mestna hranilnica v Novem mestu.** V mesecu juniju 1912. je 172 strank vložilo 46364 K 96 v., 226 strank pa vzdignilo 93769 K 53 v., 12 strankam se je izplačalo hipoteč-nih posojil 15.050 K. Stanje vlog 3.342.56 K 46 v. Denarni promet 372.723 K 90 v. Vseh strank je bilo 941.

— **Bosansko-hercegovinski poštni hranilni urad.** Iz prvega poročila (za leto 1911) bosansko-hercegovinskega poštnege hranilnega urada je razvideti, da je ta zavod dne 17. julija 1911 pričel poslovati, ter da je tako v hrani-lnem kakor v čekovnem prometu

dosegel prav znaten kupčijski obseg in s tem dokazal, da je ustanovitev tega zavoda ustregla gospodarski po-trebi. V prvih šestih mesecih izkazuje urad K 48.149.471-83 celotnega pro-meta. Dosedanji razvoj v tekočem letu kaže stalno višanje prometa, ki upravičuje nado nanajboljše uspehe v bodočnosti. Iz poročila je razvideti, da je udeležba tvrdk iz Avstrije na bosansko-herce-govinskem čekovnem prometu prav živahna; najbrž pa je še mnogo tvrdk, ki imajo v Bosni zdane kupčijske zveze in bi se lahko s pridom poslu-ževale naprave čekovnega prometa, posebno, če so ob enem tudi imetniki čekovnega računa pri avstrijski poštni hranilnici. Zveza avstro-bosansko-her-cegovinskih interesentov (Oester-reichisch-bosnisch-herzegowinischer In-teressentenverband) na Dunaju (I. Stu-benring 8) je pripravljena dati nadaljna pojasnila in poslati potrebne tiskovine ter prigrisilnice.

Slovenska Sokolska Zveza

pozivlja zastopnike vseh ljubljanskih in okoliških dru-štev na dogovor za sprejem naših vrlih tekmovalcev

ki se vrši danes v ponedeljek, 1. julija ob 8. uri zvečer v te-lovadnici „Narodnega doma“.

Bratje udeležite se polnoštevno!

Načelstvo.

Objava*).

Konkurenti moji se hudejejo nadme, ker dobivam vsled zaupanja, ki ga kot stavbni podjetnik uživam, vedno več javnih stavbnih del v izvršitev. Skušajo mi vsled tega škodovati na mojem ugledu in mojem kreditu. Tako sem dognal, da se je neki oblasti naznanilo kot razlog zato, da naj se mi dotično delo ne izroči v izvršitev, da sem bil že v konkurzu! Kakor hitro bom dognal za ime dotičnika, ga bom takoj klical pred sodišče, da mi da zadoščenje za take perfidne izmišljotine. Jaz nisem bil nikdar v konkurznem stadiju oz. celo v konkurzu, o čemer se seveda vsak pameten človek lahko prepriča pri deželnem kot konkurznem sodišču v Ljubljani.

Razmere moje pozna natanko tudi Idrijska stavbna zadruga in njen zas-topnik.

Tudi tu se lahko vsakdo osebno prepriča o neresničnosti trditve, da bi bil jaz kdaj v konkurzu.

Očitno je, da se mi s takimi izmišljotinami hoče kratiti ugled in moj kredit v javnosti.

Zaradi tega sem prisiljen javno opozoriti vsakogar na neresničnost takih izmišljotin in na motive, ki jih ima konkurenca pri raznašanju take govorice.

Samo po sebi umljivo je, da bom izkal zadoščenja pri sodišču proti vsako-mur, o katerem morem zvedeti, da na tak nelojalen način izpodkopa podjet-niku svoje vrste ugled in kredit, brez katerega noben podjetnik shajati ne more.

Idrija, dne 1. julija 1912.

Matevž Moravec,

posestni in stavbni podjetnik v Idriji.

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor dotiča zakon.

Današnji list obsega 6 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Valentin Kopitar.

Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 1. julija 1912.

Termin.

Pšenica za oktober 1912.	za 50 kg	11-57
Pšenica za april 1913	za 50 kg	11-83
Rž za oktober 1912	za 50 kg	9-39
Oves za oktober 1912	za 50 kg	9-38
Koruzna za julij 1912	za 50 kg	8-81
Koruzna za avgust 1912	za 50 kg	8-97
Koruzna za maj 1913	za 60 kg	7-72

Efektiv

Mlačneje.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 300-2 Srednji zračni tlak 30-76 mm

Junija	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm	Tempe-ratura v C	Vetrovi	Nebo
29.	2. pop.	734-2	28-0	sl. jzjah.	jasno
„	9. zv.	733-1	20-7	brezvetr.	„
30.	7. zj.	732-0	17-7	sl. sever	„
„	2. pop.	732-3	25-8	sr. jzjah.	pol oblač.
„	9. zv.	734-5	20-2	sl. jvzh.	„
1/7	7. zj.	734-7	16-2	„	megla

Srednja predvčerajsna temperatura 21-7°, norm. 19-0° in včerajsna 21-5°, norm. 19-1°, Padavina v 24 urah 0-0 mm in 0-0 mm

Zahvala.

Povodom smrti dragega, nepo-zabnega soproga, gospoda

Ivana Potiska

slikarja

došlo mi je mnogo sožalja. Zato se tem potom zahvaljujem vsem sorod-nikom, prijateljem in znanecem, ki so spremenili rajnika k večnemu počitku. 2353

Posebno se zahvaljujem preč. g. župniku Iv. Vrhovniku za obiske in tolažbo v dolgotrajni bolezn. gosp. pevcem in sploh vsem, ki so izkazali rajniku zadnjo čast.

Ljubljana, 1. julija 1912.

Žalujoča soproga.

4 mladi lovski psi

se prodajo 2331

v Kolodvorski ulici štev. 7 v Ljubljani.

Lepa enonadsirodna hiša

pripravna za vsako trgovino na glavni cesti v Spodnji Šiški, se prodaja pod jako ugodnimi pogoji.

Več pove upravništvo »Sloven-skega Naroda«. 2295

Letošnje poletje v znamenju čevljev Bata

„Dobivajo se povsod.“

Sijajen postranski zaslužek

dobe osebe vsakega stanu brez opustitve poklica. — Ponudbe pod „E. N. 1012“ na anončno ekspedicijo J. Rafael na Dunaju, Graben 28. 2315

Inteligentna gospodična

trgovčeva sirota, 23 let stara, domače vzgo-jena, 250.000 mark gotovine bi se čimprej omožila z dostojnim gospodom z zagotov-ljeno pozicijo. Temu odgovarjajoče ponudbe pod šifro: „E. F. 23 Cöln, Hauptpost. Str. Discr.“ — Indirektni nasprotni oglasi se odklanjajo. 2345

Redka prilika! Redka prilika!

Zelo dober pianino

se po ceni proda na voglu Sv. Petra ceste, vhod Radeckega cesta 2, I. nadstr.

Društvo inženirjev v Ljubljani

išče za 1. avgust ali takoj

stanovanje z 2 ali 3 sobami

v pritličju ali najvišje v I. nadstropju kolikor mogoče v sredini mesta. 2171

Kupim dobro ohranjen

godbeni avtomat

za gostilne. Ponudbe z navedbo cene na

Ignaca Kalana, gostilničarja v Cerknem, Goriško. 2339

Prodaja se po ceni

radi povečave obrata malo rabljen, še skoro nov 2334

petrolinov motor

10-12 HP, postavljen od tvrdke J. Warchalowski z Dunaja. — Dopisi za nadaljna pojasnila pod »Petrolinov motor“ upravništvu »Slov. Naroda. 2327

Potnik

specerijske stroke za Kranjsko in Goriško event. Koroško se sprejme takoj.

Istotam se sprejme

kontorist

zmožen obeh deželnih jezikov, — Na-tančne ponudbe s plačilnim zahtevkom pod šifro „A. 1000“ na upravništvo »Slov. Naroda«. 2327

Kupi se vodna moč

za 50-100 konjskih sil.

Vodna sila je lahko že uporabljena ali tudi ne. Kupi se even. tudi zraven stoječe poslopje (mlin, žaga itd.) Od železnice ne sme biti več kot 3/4 ure oddaljena. — Ponudi naj se pod šifro »Vodna moč 350“ na upravništvo »Slov. Naroda« in sicer se naj navede le skupna cena in kje leži ponudeno. 2352

Oddam svojo najbolje idočo

gostilno

na Dunaju, katera ima več prometa kot največjih 5 ljubljanskih gostilen

na račun pod zelo ugodnimi pogoji.

Samo najbolj zmožni in z dobrimi spri-čevali gostilničarji se smejo obrniti na

A. Kajfež v Kočevju. 2349

Skoraj novo 2325

motorno kolo

6/7 HP s stranskim sedežem, dvojno prestavo, prenos z verigo,

se po ceni proda.

Ogleda in preizkusi se pri trdku

Karl Camernik & Ko., Ljubljana, Dunajska cesta 9-12-

Hiša z 8 stanovanji in velikim vrtom 2184
 se prodaja v Rožni dolini pri Ljubljani št. 84.
 Natančneje se izve istotam.

Veliko dunajsko podjetje išče za takojšnji nastop slovensko - nemškega korespondenta

Ponudbe pod šifro „delniška družba“ na upravnishvo »Slov. Naroda«. 2333

Kavarna vso noč odprta
LEON gostilna
 Florijanska ulica št. 6.

Prodaja se, male rabljen
AUTOMOBIL
 Ima 18 konjskih moči, z dvema cilindroma, najboljšega sistema Diobutoma. Ogleda se pri g. Rojcu, Sv. Petra cesta št. 47. 2205

Mlad trgovski pomočnik manufakturnist, 2314
 se takoj sprejme.

Telovadec, vaditelj ima prednost. Naslov pove upravnishvo »Slov. Naroda«.

Najfinejše rokavice pravi francoski parfumi in val v to stroko spadajoči predmeti v najfiništi kakovosti. 948

OTILIJA BRAČKO Ljubljana, Dunajska cesta 12, v Mathianovi hiši.

Velik semenj za posodo na Resljevi cesti.

Porcelansko, stekleno, emajlno in luksuzno blago. Prodaja se od danes do 6. julija.

Obiliga obiska prosi

2319

Ivan Kus.

Nizozemska zavarovalna družba za življenje
 Ravateljstvo: Dunaj L, Aspernplatz I
 se priporoča za sklepanje zavarovanj za življenje, rente, doto, za zavarovanja za čas vojaške službe po najugodnejših pogojih ter najnižjih premijah.
 Zavarovalna glavica koncem leta 1910 okoli 375 milijonov. — Rezerve koncem leta 1910 okoli 112 milijonov.
 Gener. zastopstvo za Stajersko in Kranjsko v Gradcu I, Schmiedgasse 40, kjer strogo reelni, delavni sodrušniki vsak čas dobe dobre službe.
 Nadzornik za Kranjsko: 611
 Ljubljana, Hrvatski trg št. 4.

I. Ljubljansko uradniško gospodarsko društvo
 Kongresni trg št. 12. v likvidaciji. Kongresni trg št. 12.

Do 50% znižane cene.

Do 50% znižane cene.

Vsled zatvoritve novomeške podružnice se je .: ljubljanska zaloga znatno pomnožila. .:

Velika izbira manufakturnega, galanterijskega in špecerijskega blaga.

Cene brez primere nizke.

Cene brez primere nizke.

2301

Likvidacijski odbor.

Kolinska tovarna
 = išče =
 spretnega
potnika.

Oferti v pisarno v Ljubljano.

2347

Bežim

da kupim »Slovenski Ilustrovani Tednik«, ki priobčuje tako zanimive slike in lepe romane, brez njega več biti ne morem

izšel je prvi in edini slovenski
zabeležni koledar
 za leto 1913.

Neobhodno potreben bankam, hranilnicam, posojilnicam, gg. odvetnikom, notarjem, trgovcem in vsaki pisarni. Obsega 372 strani v 8° in je trpežno vezan. — Cena K 1-90, s pošto 30 vinarjev več.

Dobiva se pri založniku 2274

Hinko Saxu v Idriji in povsod drugod.

Zeleznoto kina-vino

X

lekarnarja
PICCOLIJA
 v LJUBLJANI, Dunajska cesta
 obsega navedeno množino železa v naspotstvu z drugimi železnatimi kina-vini, ki obsegajo samo toliko železa kakor navadna namizna vina in nimajo torej nobene zdravilne vrednosti. To dokazuje več kemijskih analiz in tudi ona, ki se je izvršila po odredbi c. kr. ministrstva notranjih zadev.
 Zeleznoto vino lekarnarja Piccolija jači slabokrvne, nervozne, vsled bolezni oslabele osebe, slabe in bolezo izgledatajše otroke.
 Steklenica s 1. 2 K, 3 steklenice K 6-60. Voznina in zavojnina prosta.

X

Fotografske aparate

kakor tudi vse v to stroko spadajoče potrebščine ima v zalogi

fotomanufaktura in drogerija
„Adrija“

oblastveno koncesijonirana prodaja strupov v Ljubljani, 2798

Selenburgova ulica št. 5.

Temnica na razpolago.

Zunanja naročila z obratno pošto. Zahtevajte cenike!

Izposojevanje koles.

Ana Gorec

Ljubljana, Rimska cesta št. 11

podružnica 1207

Marije Terezije c. 4 (Pri novem svetu).

Trgovina s kolesi in njih deli. Izposojevanje koles. Najboljše pneumatike.

Dunajska življenska in rentna zavarovalnica

Dunaj IX., Maria Theresienstrasse št. 5.

Varnostni zaklad K 45.000.000

Zavarovana glavica K 150.000.000

Vsi načini življenskega zavarovanja pod najugodnejšimi pogoji:

z garantirano 40% dividendo, zavarovanje za doživetje in smrt z garantirano padajočimi premijami; rentno zavarovanje. — Zavarovanje za doto in vojaško službo brez zdravniške preiskave! Če starši umro, odpade vsako nadaljnje plačevanje premije. Nadzornik za Kranjsko:

Giril Gledbočnik v Ljubljani, Elizabetna cesta št. 4.

St. 19331.

Razglas.

2342

Ker se nekateri mejaši Gruberjevega prekopa laste pravic do užitka brežin Gruberjevega kanala na ta način, da jih kosijo, oziroma prioravajo, daje podpisani mestni magistrat tem potom na znanje, da so te brežine javna last mestne občine ljubljanske, vpisane v seznamku II. javnega imetja pod parc. št. 298 in 313 kat. obč. Poljansko predmestje ter pod parc. št. 643/1 kat. obč. Karlovske predmestje in nima do njih nihče drugi nobenih katerihkoli pravic.

Vsled tega prepoveduje mestni magistrat na podlagi § 26 občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano vsako uporabo teh brežin, bodisi pašo, košnjo ali obdelovanje in se bo vsak prestopnik e prepovedi v zmislu § 70 istega občinskega reda ali pa po cesarski naredbi dne 20. aprila 1854 strogo kaznoval.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
 dne 26. junija 1912.

Zupan: dr. Ivan Tavčar l. r.

MATEJ OBLAK

Ljubljana, Kongresni trg št. 6.

Velika zaloga domačih in tujih čevljev

Naročeni čevlji se izdelujejo v lastni delavnici.

C. kr. avstrijske državne železnice.

Izvleček iz voznega reda.

Veljaven od 1. maja 1912.

Postaja: Ljubljana južni kolodvor.

Odhod.

6-52 zjutraj. Osební vlak na Kranj, Tržič, Jesenice, Gorico, Trst, Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Št. Vid ob Glini, Dunaj.
7-32 zjutraj. Osební vlak na Grosuplje, Kočevje, Trebnje, Št. Janž, Rudolfovo, Stražo - Toplice.
9-09 dopoldne. Osební vlak na Kranj, Jesenice, (z zvezo na brzovlak na Beljak, Inomosta, Solnograd, Monakovo, Köln, Celovec, Linc, Dunaj, Prago, Draždane, Berlin.) [direktni voz Reka-Opatija-Solnograd].
11-30 dopoldne. Osební vlak na Kranj, Tržič, Jesenice, Gorico, Trst, Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Solnograd, Celovec, Dunaj.
1-31 popoldne. Osební vlak na Grosuplje, Kočevje, Trebnje, Št. Janž, Rudolfovo, Stražo - Toplice.
3-32 popoldne. Osební vlak na Kranj, Tržič, Jesenice, Gorico, Trst, Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec.
6-35 zvečer. Osební vlak na Kranj, Tržič, Jesenice, Trbiž. Na Jesenicah zveza na brzovlak na Beljak, Inomosta, Solnograd, Monakovo, Vliissingen, (London), Celovec, Linc, Dunaj.
7-44 zvečer. Osební vlak na Grosuplje, Kočevje, Trebnje, Št. Janž, Rudolfovo.
10-09 po noči. Osební vlak na Kranj, Jesenice, Gorico, Trst. Na Jesenicah zveza na brzovlak na Beljak, Franzensfeste, Inomosta, Solnograd, Monakovo, Linc, Prago, Draždane, Berlin.

Prihod.

7-23 zjutraj. Osební vlak iz Trsta, Gorice, Jesenice, z zvezo na brzovlak iz Ber-

lina, Draždan, Prage, Linc, (London) Vliissingen, Monakovega, Solnograda, Inomosta, Beljaka, Tržiča, Kranja.

8-59 zjutraj. Osební vlak iz Rudolfovega, St. Janža, Trebnjega, Kočevja, Grosupljega.

9-51 dopoldne. Osební vlak iz Trbiža, Jesenic, z zvezo na brzovlak iz Dunaja, Lince, Celovca, Monakovega, Solnograda, Inomosta, Beljaka.

11-14 dopoldne. Osební vlak iz Gorice, Jesenic, Dunaja, Lince, Celovca, Beljaka, Tržiča, Kranja.

3-00 popoldne. Osební vlak iz Straže-Toplice, Rudolfovega, St. Janža, Trebnjega, Kočevja, Grosupljega.

4-20 popoldne. Osební vlak od Trsta, Gorice, Trbiža, Jesenic, Lince, Celovca, Solnograda, Franzensfeste, Beljaka, Tržiča, Kranja.

7-00 zvečer. Osební vlak iz Jesenic z zvezo na brzovlak iz Berlina, Draždan, Prage, Dunaja, Lince, Celovca, Kölna, Monakovega, Solnograda, Inomosta, Franzensfesta, Beljaka, (direktni voz Solnograd-Opatija-Reka).

8-15 zvečer. Osební vlak iz Trsta, Gorice, Trbiža, Jesenic, Dunaja, Lince, Celovca, Beljaka, Tržiča, Kranja.

9-13 po noči. Osební vlak iz Straže-Toplice, Rudolfovega, St. Janža, Trebnjega, Kočevja, Grosupljega.

11-33 po noči. Osební vlak iz Trsta, Gorice, Trbiža, Jesenic, Celovca, Beljaka, Kranja.

Postaja: Ljubljana drž. kolodvor.

Odhod na Kamnik: 7-27, 11-50, 3-12, 7-15, (11-00 ob nedeljah in praznikih).

Prihod iz Kamnika: 6-42, 11-00, 2-41, 6-15, (10-30 ob nedeljah in praznikih).

C. kr. državno-železniško ravnateljstvo v Trstu.

Gospod Ubald pl. Trnkoczy, lekarnar v Ljubljani.

Na priporočilo g. Medica naročil sem bil za poskušno 1 zavoj Vašega „Sladin čaja“. Ker pa je isti zmešan z nekoliko kuhanim kravjim mlekom, mojemu 4 mesece staremu otroku tako ugajal, začela ga je moja žena redno z Vašim „Sladin čajem“ (znamka »Sladin«) hraniti in otrok se ga je tako privadil, da bi sedaj brez njega skoro ne mogel biti. Zatorej Vas vljudno prosim, pošljite mi po četrti pošiljavi takoj še 6 zavojev Vašega „Sladnega čaja“, katerega bodem vsakemu najtopleje priporočal. Odičnim spoštovanjem udani

Skofljica, 10. II. 1912.

Vinko Ogorelec mlj., lesni trgovec,

Varčne gospodinje!

Dočim daste za vsa druga redilna sredstva 1-3 K, velja „Sladin“ ali dr. pl. Trnkoczy-ja „Sladin čaj“ 1 zavojček z „kg samo 60 v tudi pri trgovcu. Na tisoče ljudi ga zavziva z najboljšim uspehom. Glavne zaloge v Ljubljani: lekarnar Trnkoczy, zraven rotovža; na Dunaju v lekarnah Trnkoczy: VIII, Josestädterstrasse 25; III, Radetzkyplatz 4; V, Schönbrunnerstr. 109; v Gradcu: Šackstr. 3. Razpediteljstvo po pošti. — Prva največja eksportna tovarna. — Predizkušeno lekarnarsko blago. — Drogijsko ceno. — Mastin za življenjskeje. — Tel. 190.